

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 1 Δεκεμβρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,007, ἀποκριτικὸν ὅτι ἐνεκρίθη ὁ προβλεπόμενος γενικὸς ἀστυνόμος τοῦ Ναυπλίου, καὶ ἐδιωρίσθη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διακρίσεως εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Ναυπλίου στρατολογίαν ἀντὶ τοῦ Κ. Ἀδάμ Δούκα.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Νέστορος Κλήμπα, ὁ ὅποιος προβάλλει πρῶτον, νὰ παύσῃ ἡ Διοίκησις ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκδίδῃ διατάγας εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς περὶ στρατολογίας, ἐπειδὴ γίνονται πολλαὶ καταχρήσεις· δεύτερον, νὰ μὴ δίδονται πλέον στρατιωτικοὶ βαθμοὶ καὶ τρίτον, ἐπειδὴ οἱ ἐπιθεωρηταὶ κάμνουν μεγάλας καταχρήσεις, νὰ ἐκλέγωνται εἰς τὸ ἐξῆς συναινέσει καὶ τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐστάλη εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν μετὰ Προβουλεύματος, διὰ νὰ δώσῃ καὶ αὐτὸ τὴν γνώμην του περὶ τῆς τελευταίας προτάσεως τούτου τοῦ πατριώτου· ἐπειδὴ τὰ πρῶτα δύο ἐννοῦνται τελειωμένα.

Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους καὶ παρ-
πιδήμους Ναυπλίου ὁμογενεῖς.

Εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους ὁ κίνδυνος τοῦ Μεσολογίου, ὅστις ἀλλέως δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀπαντηθῇ, εἰμὴ μὲ τὴν θαλάσσιον δύναμιν· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν πρὸ ὀλίγων ἡδὴ ἡμερῶν ὁ ἐχθρικός στόλος ἀποκλείει ἐλευθέρως τὰ παράλια τοῦ Μεσολογίου, ἐπειδὴ ἡ Ὑδραϊκὴ μίτρα, στερημένη διόλου πολεμευδίων, τὰ ὅποια ἐδαπάνησεν εἰς τὰς διαφόρους ναυμαχίας, στερημένη καὶ ἀπὸ τροφῆς, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἤδη, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ἀπαι-

τεῖται ἱκανὴ χρηματικὴ ποσότης, τὴν ὁποίαν τὸ ταμεῖον δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξοικονομήσῃ. Ὁ μόνος πόρος, ὅστις ὑπολείπεται, εἶναι ὁ προαιρετικὸς ἔρανος τῶν ὁμογενῶν, ὅσοι αἰσθάνονται τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος.

Τὰ μέλη τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ σώματος συνεισέφερον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα δύο χιλιάδας γρόσια, καὶ ἀναλόγως θέλουσι συνεισφέρει καὶ τὰ λοιπὰ διοικητικὰ μέλη.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν καὶ ὅλοι οἱ ἐνταῦθα πατριῶται νὰ συνεισφέρουν ὅσα ἕκαστος βούλεται, συλλογιζόμενοι, ὅτι εἰς τὴν προθυμίαν των στέκει τὸ νὰ σωθῇ τὸ Μεσολόγιον, καὶ μὲ αὐτὸ ἡ πατρίς ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ ὅτι, ὅσον περισσότερον συνεισφέρουν ὅχι μόνον θέλουν προσθέσει εἰς τὴν ποσότητά τοῦ ἔρανου, ἀλλὰ θέλουν παρακινήσει καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ μιμηθῶσι τὸ παραδειγμάτων, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ποσότης διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην τῆς πατρίδος.

Ἡ καταγραφή τῶν ὀνομάτων ἐκείνων τῶν πατριωτῶν, ὅσοι θέλουν νὰ συνεισφέρουν, γίνεται εἰς τὴν πλατείαν, ὑποκάτω τοῦ πλατάνου, ὅπου θέλει παρευρεθῇ καὶ μία ἐπιτροπὴ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ σώματος, καὶ ἐκεῖ ἂς διενθύνωνται εἰς προαιρούμενοι καλοὶ πατριῶται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Δεκεμβρίου 1825.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ.) Γεώργιος Κουντουριώτης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Α'. Μαυροκορδάτος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Τὸ ἐν Σαλόνις εἰρискόμενον τῶν Σουλιωτῶν σῶμα ἔλαβε πρὸ πολλῶν ἡμερῶν διατάγην τῆς Διοικήσεως νὰ ὑπάγῃ εἰς δοθήθειαν τοῦ Μεσολογίου. Οἱ στρατηγοὶ συμβουλευθέντες ἀπεφάσισαν νὰ μείνῃ εἰς Σάλωνα ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Δ. Δράκος μὲ τὸ ἑαυτὸν σῶμα εἰς φύλαξιν καὶ ὑπερασπίσιν τῆς ἐπαρχίας τῶν

Σαλώνων· οἱ δὲ στρατηγοὶ Κώνστας Μπότζαρης, Γ. Νταγγλῆς καὶ λοιποὶ ἐκίνησαν κατὰ τὴν 23 τοῦ Νοεμβρίου νὰ ὑπάγωσιν ὅπου διετάχθησαν· ἀλλὰ μόλις ἔφθασαν εἰς Λιδωρίκι, καὶ λαμβάνουσιν εἰδήσιν, ὅτι 22 ἐχθρικά πλοῖα ἐφάνησαν πρὸς τὴν Σκάλαν τῶν Σαλώνων, καὶ ὅτι ἔκαμαν ἀπόδασιν οἱ Ἄραβες. Ὁ στρατηγὸς Δράκος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ μαθόντες τὴν ἀπόδασιν τοῦ ἐχθροῦ ἐκίνησαν ἀμέσως ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐκτύπησαν, ὅσον ἐδυνήθησαν. Ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἡμέτεροι πρὸς πολλοὺς τοὺς ἐχθροὺς δὲν ἐδύναντο νὰ κερτήσωσι μάχην· ὅθεν ἀπεφάσισαν νὰ ὑπερασπίσωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὸν τόπον, καὶ νὰ φυλάξωσι τὸ φρούριον τῶν Σαλώνων. Ἐν σῶμα ἐχθρικόν, συνιστάμενον ἀπὸ 500 σχεδόν στρατιωτῶν, ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τὸν Χρυσόν, πλὴν πάλιν ἐπέστρεψε, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ χωρίον. Τὴν 25 τοῦ Νοεμβρίου ἐπρόφθασαν καὶ οἱ εἰς Μεσολόγγιον κινήσαντες, καὶ ἐν ᾧ ἐτοιμάζοντο νὰ προσβάλωσι τὸν ἐχθρὸν τὸ πρωὶ τῆς 26, ὁ ἐχθρὸς τὴν αὐτὴν νύκτα ἐμδᾶς εἰς τὰ πλοῖα ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· ὅθεν ἐκίνησαν πάλιν καὶ οἱ ἡμέτεροι εἰς Μεσολόγγιον. Κατὰ τὴν ἀπόδασιν ταύτην ἐπροξένησεν ὁ ἐχθρὸς ἰκανὴν ζημίαν, πλὴν ὅχι εἰς ἀνθρώπους. Εἰς Γαλαξίδι, εἰς τὴν Σκάλαν τῶν Σαλώνων καὶ τὰ λοιπὰ πασάλια ἐπῆρε καὶ ἔκαυσεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὲρ τὰ 30 πλοιάρια.

— Κατὰ νεωτάτας εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ στρατηγὸς Δράκος εἰς Σάλωνα, ὁ Σουλτάνος, ὀργισθεὶς διὰ τὴν φυγὴν τῶν στρατευμάτων του ἀπὸ Σαλώνων, ἀπεκεφάλισε τὸν Σούλτζιαν Κόστζιαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ θέλει πράξῃ ὁ μέγας χασάπης καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀρχηγοὺς τοῦ στρατεύματος ἐκείνου. Ὁ δὲ εἰς Ζητοῦνι εὐρισκόμενος πασᾶς ἐτοιμάζεται νὰ κινήσῃ πρὸς τὰ Σάλωνα, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ συμφώνου μετ' ὁν Ἰμπραήμην διὰ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

— Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπέστρεψε καὶ ἡ ἀπὸ Ὑδρας ναυτικὴ μοῖρα, ὅχι ὅτι ἀπέκαμε πολεμῶσα μόνη τόσον καιρὸν ἐναντίον τοῦ δυνατοῦ ἐχθρικοῦ στόλου· ὅχι ὅτι ἐδειλίασεν, ἀλλὰ διότι ἐστερεῖτο τῶν πολεμεφροδίων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων· πλὴν τὰ ἀδύνατα δυνατὰ γίνονται εἰς ἐξοικονόμησιν αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰς ἐκπλέει πάλιν ἡ ναυτικὴ αὕτη μοῖρα, καὶ ἐνούμεναι αἱ τρεῖς μοῖραι ὁμοῦ νὰ ἐνεργήσωσι δραστηριώτερα ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

— Ὁ ἐχθρὸς ἐπέστρεψε πάλιν εἰς Γαστούνην, καὶ μέρος αὐτοῦ ἔφθασε καὶ ἕως εἰς τὸ χωρίον Μερτίαν, καὶ ἐν ᾧ ἐπλησίασαν εἰς τὴν Σκαφιδίαν, ἐκτυπήθησαν παρὰ τῶν ἡμετέρων, οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τὸ μοναστήριον εἰς τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον, καὶ μετὰ μικρὰν βλάβην ἠναγκάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. Οἱ ἐν τῷ μοναστηρίῳ Ἕλληνες εἶναι ἐπέκεινα τῶν 300, καὶ ἀσχηγὸς αὐτῶν εἶναι ὁ στρατηγὸς Γεώργιος Μήτζου. Τὸ Χλουμνίτζι φυ-

λάττεται ἀπὸ 500 ἐκλεκτοὺς ἄνδρας, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων, καὶ ἀπὸ 300 φυλάττεται τὸ Φραγκοπήδημα. — Μανθάνομεν ἀπὸ Δίδρης, ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου, ὅτι ὁ Κιουταχῆς ἐνταμώθη μετ' ὁν Ἰμπραήμ-πασσαν, καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτόν· καὶ ὅτι ὁ Ἰμπραήμης, ἀναλαβὼν πρόσωπον ἀνωτέρου καὶ ἰσχυρωτέρου, ἐπέπληξε τὸν Κιουταχῆν αὐστηρῶς ὡς ἄνανδρον καὶ ἀνάξιον, διότι τόσους μῆνας πολιορκῶν τὸ Μεσολόγγιον δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸ κυριεύσῃ· μετὰ δὲ τὴν ἐπίπληξιν ταύτην ἔδωκεν εἰς τὸν Κιουταχῆν 15 ἡμερῶν διορίαν, καὶ ἂν ἀποτύχῃ πάλιν νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν, καὶ κυριεύει αὐτὸς τὸ Μεσολόγγιον· ὁ δὲ Κιουταχῆς εἴτε ἐντρεπόμενος εἴτε φοβούμενος ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ καὶ ἐκ νέου τὴν ἄλωσιν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἔκαμεν ἔφοδον εἰς αὐτὸ, κατὰ τὴν ὁποίαν κατάρθωσαν οἱ ἐξορμήσαντες βάθραροι νὰ εἰσβάλωσιν εἰς τὸ ἔξω κανονοστάσιον, ἂν καὶ οἱ ἡμέτεροι ἔδειξαν μεγίστην ἀντίστασιν, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς· πολεμῶν δὲ ἐκεῖθεν ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠμπόρεσε νὰ προχωρήσῃ, καὶ ἐκ τούτου ἐμψυχωθέντες οἱ ἡμέτεροι ὥρμησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐδίωξαν πάλιν εἰς τὰ ὠχυρώματά του μετὰ μεγάλην ἐντροπὴν καὶ φθοράν. Πλὴν αἱ εἰδήσεις αὗται ἔχουσι χρεῖαν βεβαιώσεως.

— Ἐν ᾧ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους δεικνύουσι τόσῃν προθυμίᾳ καὶ τόσῳ ζήλῳ εἰς αὐξήσιν τοῦ τακτικοῦ, καὶ πειθόμεναι εἰς τὸν περὶ στρατολογίας νόμον δίδουσι χωρὶς τινος ἀντιλογίας τοὺς ἀναλογοῦντας εἰς ἐκάστην νῆσον στρατιώτας, πολλοὶ δὲ μάλιστα καὶ περισσοτέρους, ἔξαφνα μανθάνομεν ὅτι ἡ Αἴγινα ἀπειθοῦσα εἰς τὸν νόμον δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ὅσους ἐδιωρίσθη νὰ δώσῃ στρατιώτας, καὶ δις καὶ τρίς προσκληθεῖσα ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀπειθειαν, προβάλλουσα λόγους ἀλόγους· ἀλλ' ἡ ἀπείθεια αὕτη τῶν Αἰγινήτων δὲν ἔμεινεν ἀτιμώρητος. Ὁ συνταγματάρχης Κ. Φαυῖρος, αμαεῖδοπινηθεὶς περὶ τῆς ἀπειθείας ταύτης τῆς Αἰγίνης, ἔστειλεν ἀμέσως ἀπὸ Ἀθηνῶν δύο λόχους εἰς αὐτήν, καὶ ἠνάγκασε τοὺς Αἰγινήτας νὰ κάμωσιν ἄκοντες, ὅτι ἐκόντες κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων νήσων δὲν ἠθέλησαν νὰ κάμωσι· καὶ ἂν οὐ ἔδωκαν τοὺς ἀναλογοῦντας εἰς τὴν νῆσον τῶν στρατιώτας, ἐπλήρωσαν πρὸς τιμωρίαν τῆς εἰς τὸν νόμον ἀπειθείας καὶ τὸν ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Αἴγιναν καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς Ἀθήνας ναῦλον τῶν δύο λόχων, καὶ ἐζημιώθησαν καὶ ἄλλως. Λυπούμεθα διὰ τὴν ἀπείθειαν ταύτην τῶν Αἰγινήτων, καὶ εὐχόμεθα, αὐτὸ νὰ ᾖναι τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον κακὸν παράδειγμα· χαίρομεν ὅμως καὶ ὅτι ἡ ἀπείθεια ἐτιμωρήθη ἀμέσως, καὶ τοῦτο ἂς χρησιμεύσῃ εἰς παράδειγμα.

Πολλοὶ ξένοι κατὰ διαφόρους καιροὺς, μεταχειριζόμενοι ὄργανον τῆς μυριοβάρβαρου τουρκικῆς διοικήσεως, ἄρπασαν ἐκ τῆς δυστυχοῦς Ἑλλάδος διάφορα ἀρχαῖα

πραγματα, θέλοντες να αποστερήσωσιν αὐτὴν καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ σεβάσματα λείψανα τῆς ἀρχαίας αὐτῆς λαμπρότητος, μετακομίζοντες αὐτὰ εἰς τὰς πατρίδας τῶν διὰ τὰ στολίσωσιν αὐτὰς με ἀλλότρια κάλλη. Οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες, ὅσοι ἐγνώριζαν καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν προγόνων τῶν, καὶ τὸ πολῦτιμον τῶν ἀρχαίων αὐτῶν λειψάνων, ἐστέναζον βλέποντες ἀπογυμνωμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀναγκαζόμενοι παρὰ τῶν τυραννικῶν νὰ σιωπῶσιν, ὥς μὴ ἔχοντες δικαίωμα οὐδὲ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερὰ τῶν προγόνων τῶν λείψανα, δὲν ἐτολμοῦσαν ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν ἀδικον αὐτῶν ἀρπαγὴν. Εἴμι λυπηρὸν, νὰ ἀναγινώσκῃ τις εἰς τὰς περιγγραφὰς αὐτῶν τῶν ξένων τοὺς ὁποῖους ἐμεταχειρίζοντο βαρβάρους τρόπους ὡς ἄρπαγες, καὶ πρὸς τὰς ἀρχαιοτήτας αὐτὰς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἦσαν αἱ ἀρχαιοότητες αὐταὶ πατρικὴ κληρονομία. Σώζονται ἀκόμη τὰ σημεῖα τῆς βαρβαρότητος τοῦ Σκώτου Ἐλγιεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμολογοῦσι πῶς ἐπολιτεύθη πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἀλλ' εἶναι παράξενον, ὅτι τινὲς ξένοι θέλουσι καὶ τῶρα ἀκομὴ νὰ μετέρχωνται τὸ ὡραῖον τῆς ἀρπαγῆς ἐπάγγελμα ὑπὸ διάφορα προσχήματα, καὶ ποῦ μὲν μεταχειρίζονται τὴν βίαν, ποῦ δὲ τὴν δολιότητα, καὶ δὲν παύουσιν ἀδικοῦντες τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ τῶν τοιούτων φιλελλήνων εἶναι καὶ ὁ συνταγματάρχης Κύριος Ρότλιερς Ὀλλανδός. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς, ἀφ' οὗ ἄρπασεν ἀπὸ τὴν Μῆλον τόσα καὶ τόσα ὡραϊότατα λείψανα, καὶ διὰ νὰ ἡμπορῇ ἴσως νὰ ἀρπάξῃ εὐκολώτερα ἀπ' ὅπου ἡμπορέσῃ, ἐζήτησε παρὰ τῆς Διοικήσεως ἐφοδιαστικὸν γράμμα πρὸς ὅλας τὰς ἀρχὰς τῶν νήσων. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὁ Γεν. Γραμ. Κύριος Ἀ. Μαυροκοζιάτος τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, γραμμὴν γαλλιστί:

Κύριε συνταγματάρχα!

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ἐμ. Ξένος με εἶπεν ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐφοδιασθῇτε με γράμμα τῆς προσωρινῆς ἐλληνικῆς Διοικήσεως πρὸς ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Αἰγαίου πελάγους, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃτε ἡσύχως τὰ ταξιδιά σας καὶ τὰς φιλολογικὰς ἐρεῖνας σας, σπεύδω νὰ ἐκτελέσω τὴν αἴτησίν σας, καὶ ἰδοὺ σὰς πέμπω τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γράμμα τῆς Διοικήσεως. Λαμβάνων δὲ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην σπεύδω ὅχι ὀλιγώτερον, νὰ σὰς ἐξηγηθῶ, Κύριε συνταγματάρχα, με ἐκείνην τὴν παρρησίαν, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύουσιν εἰς ἐμὲ καὶ τὰ ἰδιά μου αἰσθήματα, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ μου πεποίθησις, ἐν ᾧ διευθύνωμαι πρὸς ἀνδρασοφίαν, καὶ, τὸ ὁποῖον εἶναι περισσώτερον ἀκόμη, πρὸς σοφὸν φιλέλληνα.

Ἐὰν αἱ ἀρχαιοότητες αἱ εὐρισκόμεναι εἰς τὴν κλασικὴν τῆς Ἑλλάδος γῆν τιμῶνται παραπολὺ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον χύνει καθ' ἐκάστην ποταμοὺς αἱμάτων, διὰ ν' ἀποκτήσῃ αὐτὰς πάλιν διὰ τῶν ὅπλων, καὶ νὰ τὰς ἀνασκάψῃ ἐκ τῶν σπλάγχχνων τῆς γῆς, ὅπου μόλις ἐδυνήθησαν νὰ διαφύγῃ τὰς ὕδρεις τῆς πλέον ἐπονεϊδίστου βαρβαρότητος, ἔχει ἀναμφισβόλως ἐπ' αὐτὰς ἱερώτατα καὶ ἀναμφισβήτητα δικαιώματα. Πᾶς ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὁμολογῇ, καὶ νὰ σέβηται τὰ δικαιώματα ταῦτα· ἀλλ' ὁ σοφὸς καὶ φιλέλληνα θέλει θεωρεῖ ὡς ἱεροσυλίαν καὶ τὴν παραμικρὰν εἰς αὐτὰς γινομένην βλάβην. Καὶ ἡμπορεῖ ποτὲ ὁ τοιοῦτος νὰ ἀγνοῇ τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον θέλει ἔχει ποτὲ εἰς τὰς προσόδους τῆς ἠθικῆς καὶ μόνῃ ἡ ὄψις αὐτῶν τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀνακαλοῦσα εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων τὰς ἀρετὰς τῶν προγόνων τῶν; Ἦθελε τολμήσῃ νὰ στερήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ αὐτὰ τοῦ πολιτισμοῦ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε ἀνέκουσιν εἰς αὐτοὺς δικαιωματικῶς, ἐν ᾧ μάλιστα ἔχει χρέος νὰ πολλαπλασιάσῃ αὐτὰ τὰ μέσα ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν; Καὶ ὅμως τὸ εἰς Μῆλον πολίτευμά σας, Κύριε συνταγματάρχα, δὲν ἀνταποκρίνεται, ὡς ἔπρεπεν, εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας. Ἡ Διοίκησίς μου μ' ἐδιώρισε νὰ παραπονηθῶ ἐπισήμως εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἀ. Μ. τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου περὶ τῆς ἀρπαγῆς ὅλων τῶν ἀρχαιοτήτων, τὰς ὁποίας εὗρήκατε εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην νῆσον, καὶ θέλω νομίσῃ ἐμαυτὸν εὐτυχῇ ἐὰν δυνήθῃ νὰ ἀναβάλλω τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς, ἐλπίζων ὅτι θέλετε διορθώσῃ τὸ πρᾶγμα, ἀποκαθιστῶντες τὰ ἀρπαχθέντα.

Δὲν εἶναι λόγος ἐνταῦθα, Κύριε συνταγματάρχα, περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσιν. Ἐάν τις σὰς ἐζήτησε χρήματα, ὡς γράφετε πρὸς τὸν Κύριον Ξένον, ἔπρεπε νὰ συμπονέσῃτε ἐκείνους, οἵτινες ἠθέλαν πράξῃ τοῦτο, καὶ ἀντὶ νὰ προσφέρῃτε δῶρον ἐν τουφέκιον τοῦ κυνηγίου, ἐχρεωστεῖτε, ὡς φιλέλληνα, νὰ τοὺς διδάξῃτε ὅτι πᾶν τὸ εἰς τοὺς προγόνους αὐτῶν ἀναφερόμενον πρέπει νὰ ἦναι ἐπίσης πολῦτιμον εἰς τὰ ὅμματα αὐτῶν, ὡς αὐτὴ ἡ ἰδία ἐλευθερία.

Ὡς τόσον, Κύριε συνταγματάρχα, ἡ ἐξαγωγή παντὸς ἀρχαίου πράγματος εἶναι ἐμποδισμένη διὰ νόμου. Ἡ ἰσχὺς ἡμπορεῖ νὰ παραδικάσῃ τὸν νόμον αὐτὸν, ἐπειδὴ ἠθέλαμεν ἔχει χρεῖαν περισσοτέρων φυλάκων τῶν ἀρχαιοτήτων παρ' ὅσους ἔχομεν πολίτας· πλὴν δὲν θέλομεν παύσει ποτὲ ν' ἀπαιτῶμεν τὸ εἰς ἡμᾶς ἀνήκον, καὶ τιμῶντες παραπολὺ τὴν φρόνησιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν διοικήσεων πειθόμεθα ὅτι θέλουσι δικαιώσαι τὰς ἀπαιτήσεις μας.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ παρρησία μου δὲν θέλει σὰς πειράξῃ, ἐπειδὴ ἐξέθεσα τὰς ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι με ὑπαγόρευαν αὐτήν. Ἐχω δὲ τὴν τιμὴν κ. τ. λ.

Ἀπὸ Ναυπλίου, 9 | 21 Σεπτεμβρίου 1825.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὸν Ὀλλανδὸν νὰ ἐντραπῇ, καὶ νὰ πολιτεύηται ἐπὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διατριβῆς του, ὡς πρέπει νὰ πολιτεύηται ἄνθρωπος μὲ ἀλωγὴν καὶ παιδείαν, εἰς ξένον τόπον, καὶ εἰς ξένην διοίκησιν, καὶ ὅχι μόνον τὰ ἀσπαχθέντα ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλοτε πλέον νὰ θελήσῃ ν' ἀρπάσῃ πλὴν κἀνὲν τούτων δὲν ἔγινεν· ἀλλ' ἐτόλμησε μάλιστα νὰ περάσῃ καὶ εἰς Ἀθήνας, ὡς μαθαίνομεν ἐκεῖθεν, καὶ ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν κηρύττει, Ἀριθ. 5. Νοεμβρίου 25, καὶ νὰ θελήσῃ κρυφίως καὶ δολίως νὰ ἀρπάσῃ καὶ ἐκεῖθεν, ἀπατῶν τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀμαθεῖς, νὰ πωλήσωσιν εἰς αὐτὸν ὅ,τι πολῦτιμον τῆς ἀρχαιότητος λείψανον εἶχεν ἕκαστος· ἀλλ' ἐφωράθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσα ἐσύναξεν ἀρχαῖα πράγματα· καὶ ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο ὁ καλὸς Ὀλλανδὸς ὅχι μόνον ὅσα ἔκαμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐξοδα δὲν ἐπλήρωσεν, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ὑπηρετήσαντας αὐτὸν ἀνθρώπους· καὶ ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν ἐπαπειλεῖ ὅτι θέλει ὀδηγήσει τοὺς Τούρκους, πῶς νὰ πολιορκήσωσι τὰς Ἀθήνας. Ἰδοὺ πολιτισμός! Ἰδοὺ χριστιανισμός! Ἰδοὺ φιλανθρωπία! Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν τὸν Ὀλλανδὸν νὰ ἀπειλῇ, διότι δὲν τὸν ἀφήσαμεν νὰ ἀδικῇ· ἂς προστεθῇ καὶ αὐτὸς εἰς τοὺς ἄλλους Εὐρωπαίους, ὅσοι ἠθέλησαν νὰ μᾶς πολεμήσωσιν ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ἐχθρῶν τοῦ χριστιανισμοῦ· ἡμεῖς δὲ ἂς προσέχωμεν, νὰ μὴν ἀφίνωμεν τοὺς τοιοῦτους νὰ φέρονται καὶ τώρα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐφέροντο πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως, ἀρπάζοντες τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν προπατόρων μας, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προσέχωσι καλῶς καὶ ἑπαρχοὶ καὶ ἀστυνόμοι καὶ λιμενάρχαι, ἐνθυμούμενοι μάλιστα ὅτι ὑπάρχει καὶ νόμος ἀπαγορεύων τὴν ἐξαλωγὴν τῶν ἀρχαιοτήτων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου, τῇ 8 Νοεμβρίου.

Ἐχομεν αἰτίαν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατὰ τὸ παρὸν τὸ ὑποκείμενον βαθέων σκέψεων μεταξὺ τῶν πρωτίστων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων. Αἱ διαπραγματεῖαι ὅμως, αἱ ἀφορῶσαι τὴν τύχην αὐτοῦ τοῦ τόπου, δὲν ἡμποροῦν εὐτυχῶς νὰ προσδεύωσιν, ἕως ὅτι δὲν ἐπιστρέψῃ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν μητρόπολιν του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ χειμὼν ἀρχισεν ἤδη, ἡ ἐπιστροφὴ του δὲν ἡμπορεῖ πολὺ νὰ βραδύνῃ· καὶ καθ' ὃν καιρὸν ὁ Λόρδ Στράτφορντ ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν εἰς Πετροῦπολιν, ἦτον πιθανῶς συμφωνημένον νὰ φθάσῃ ἐκεῖ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεριμένετο καὶ ὁ αὐτοκράτωρ. Ὁ Κύριος Στράτφορντ-Κάννιγγ, τοῦ ὁ-

ποίου ἡ ἀναχώρησις ἦτον σύγχρονος μὲ τὴν τοῦ Λόρδ Στράτφορντ, ἔμελλε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἐν καιρῷ, ὥστε νὰ παραστήσῃ εἰς τὸ διδάναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων συνδιαλέξεων τῶν μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου πρέσβους καὶ τοῦ Ῥωστικοῦ μινιστερίου, καὶ θέλει τὰς καθυποβάλλει ἀναμφισβόλως μὲ δραστηριότητα εἰς τὴν σκέψιν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐλῆς, καὶ θέλει τὰς συστήσει μὲ τόνον, ἀσυνήθιστον ἕως τώρα εἰς τὴν αὐλὴν αὐτήν. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κυρίου Στράτφορντ-Κάννιγγ δεικνύει, κατὰ τὴν γνώμην μας, σαφέστατα τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἡ διοίκησίς μας ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν μεταξὺ Πόρτας καὶ Ἑλλήνων διαφοράν. Ὁ πρέσβυς ἔχει ὁδηγίαν νὰ ἐπιταχύνῃ κατὰ πάντα δυνατόν τὸν τοιοῦτον ἐξισασμὸν, ὁποῖον τὸ ἔθνος μας δὲν θέλει συστέλλεσθαι νὰ ὁμολογῇ παρρησίαν, καὶ σύμφωνον ἐν ταύτῃ μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς του. Εἵμεθα τόσον βέβαιοι περὶ τούτου, ὅσον εἵμεθα βέβαιοι καὶ ὅτι ὑπάρχομεν. Ἡ ἔκδοσις αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς εἶναι σχεδὸν ἀναμφισβόλος, διότι ὡς πρὸς τοὺς σκοποὺς τοὺς ἀφορῶντας τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἀγγλία φαίνεται σύμφωνος μὲ τὴν Ῥωσσίαν.

(Public Ledger)

Ἀπὸ Μάλτας, τῇ 30 Νοεμβρίου.

Τὴν κυριακὴν περὶ τὴν ἐσπέραν εἶδαμεν κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Πάσσαρον τὴν ναύην τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος, Revenge ὀνομαζομένην, φέρουσαν τὴν σημαίαν τοῦ ἀντιναυάρχου Κυρίου Harry Neale, ὁμοῦ μετὰ μιᾶς μεγάλης Ἀγγλικῆς φρεγάτας, αἱ ὁποῖαι ἔπλεον πρὸς τὴν Κέρκυραν μὲ οὐρίον ἄνεμον. Μαθαίνομεν δὲ ὅτι ὁ τιμιώτατος Κ. Στράτφορντ-Κάννιγγ, πρέσβυς τῆς Ἀ. Μ. παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ ἔπλεον ἐπὶ τῆς ναύης τοῦ ἀντιναυάρχου κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. (Ἐφημ. τῆς Μάλτας.)

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐλάβομεν γράμματα ἀπὸ Σύρας ἀπὸ 4 τοῦ ἐνεστώτος, κατὰ τὰ ὁποῖα, πλοῖον ἐλθὼν ἐκεῖ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τέσσαρας ἡμέρας λέγει ὅτι ἔρθατεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Στράτφορντ-Κάννιγγ, καὶ ὅτι ἔκαμε διαφόρους συνδιαλέξεις μετὰ τῶν πρέσβων τῆς Γαλλίας, καὶ Πруσίας, μετὰ τὰς ὁποίας ἐκ συμφώνου ἔκαμαν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν προδλήματα περὶ καταπαύσεως τοῦ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος πολέμου. Ἡ δὲ Πόρτα ἐδιώρισε τὸν Τερσανῆ-Εἰμίνην καὶ ἄλλους σηματικούς Τούρκους εἰς ἀκρόασιν αὐτῶν τῶν προδλημάτων.